

Aple mumis – žemaičius

Garbėnam puotėviu papruotius, šneka,
Mīliam kožna žemės kerteli.
Čia radom suminta žemaitiška taka,
Vo daba tīsam i ateiti keli.

Čia īr užaugin daug žinuomu puotu,
Katri garsin mumis po svieta,
Katrīn nebijoji nė varga, nė trota...
Anus mas turem visi nu dūšes mīlėti.

Mumis didele aukštīn Darius, Girėns,
Vo kas gal pamiršti Motiejū Valunčiu?
Anīms norėtu prilīgti pasaulė na vīns
Ir daug kas už anus dar sokalb rožunčiu.

Tarp mūsa i šindi tabė da Žemaitė.
Mūsa šnekta parašīti apsakīma, dramas.
Na visi paveldėji toki dideli kraiti,
O ta rašliava i šindī rašītojų remas.

Jurgi Kairi mas mīliam ba gala!
Anum turem saugoti kāp gintara brungu.
I kāp uns didvīriškā laika runkuos šturvala,
Kad, rodos, pats Pondīvs pasikvet i dungu.

Girdam šnek, kad žemaitė užsispīrin...
Vo kāp kitāp nukalti sava likima?
Juk tīk daug par umžius esam varga patīrin,
Kad išsaugotumēm savi nu išnīkima.